

[H. P. Hansen (Sorø A.)]

mig og mit Parti for Medansvar for en Del af de vedtagne Love. En saadan Paastand savner ethvert Grundlag.

Lige saa urigtig er Bemærkningen om, at jeg ved mine Udtalelser søgte at ophidse visse Dele af Befolkningen. Det ærede Medlem udtalte saaledes: „Jeg synes, at der i Talen var en Tendens til at ophidse de Befolkningsdele, som han nu mener han er særlig knyttet til.“ Jeg afviser Beskyldningen om at ophidse; derimod har jeg ikke noget at indvende imod det ærede Medlems Udtalelse om, at jeg føler mig knyttet til de Befolkningsdele, som jeg særlig omtalte i denne Forbindelse, thi det var jo mange. Jeg gjorde mig til Talsmand for flere Hundrede Tusinde af vanskeligt stillede Medborgere og paakaldte Rigsdagens Interesse for disse. Jeg talte om, at de arbejdsløse, de Folk, der er paa Arbejdsfordeling, Arbejderne med de lave Lønninger og ikke mindst de gifte Landarbejdere i høj Grad mærker Tidens Vanskeligheder. Jeg føjede til, at dette ogsaa kunde siges om Tjenestemændene med de lave Lønninger, store Kredse af smaa handlende og mange andre, hvis Indtægter kun er ringe. Jeg henviste til, at vi havde vedtaget Loven om Lønstop — en Lov, vi alle havde Medansvaret for —, men Forudsætningen for denne Lovs Vedtagelse var, at der ogsaa skulde lægges Loft over Prisstigningerne.

Jeg talte endvidere om Stillingen i Smaakaarshjemmene, hvor Hustruen fører en haard Kamp for at fremskaffe det mest nødvendige til Livets Ophold, og jeg henviste til kyndige Folks Udtalelser om Børnenes Underernæring.

Jeg spørger nu det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen: Paa hvilke Punkter er mine Udtalelser urigtige? Andre Partiers Ordførere har i øvrigt udtalt sig paa lignende Maade om flere af de Spørgsmaal, jeg har fremdraget. Og det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen erkendte i Virkeligheden selv, at jeg havde Ret. Det ærede Medlem udtalte nemlig — det staar Sp. 307 —, at Staten og hele Samfundet havde gjort en ganske betydelig Indsats for at lindre Nøden inden for Arbejderklassen og Arbejderklassens Hjem. Og det ærede Medlem føjede til: „ikke for meget, maaske ikke nok“. Det ærede Medlem erkender altsaa, at der er Nød i Arbejderklassen og Arbejderklassens Hjem. Men hvad bliver der saa tilbage af det ærede Medlems voldsomme Kritik angaaende denne Del af mine Udtalelser?

Det ærede Medlem fandt, at Socialdemokraterne burde forklare Arbejderne, at

der fra Rigsdagens og Regeringens Side er gjort en Indsats for at komme dem til Hjælp. Dette var en ganske unødvendig Henstilling, og saafremt det ærede Medlem havde ventet med at svare mig, til han havde læst min Tale, kunde han have sparet denne og flere andre af sine Udtalelser.

Jeg nævnte en Række Hjelpeforanstaltninger, til hvilke Staten havde stillet betydelige Beløb til Raadighed, men føjede til — hvad der ogsaa er rigtigt —, at store Kredse af Medborgere med smaa Indtægter ikke nyder godt af disse Foranstaltninger og derfor rammes haardt af Dyrtiden.

Jeg udtalte mig ikke om højere Løn ud over det saa meget omtalte Dyrtidstilæg til de gifte Landarbejdere, skønt der kunde have været god Anledning dertil, men jeg hævdede, at det Prisstop, der var en Forudsætning for Loven om Lønstop, ikke var gennemført. Man maatte derfor nu søge at faa Priserne bragt ned, ligesom ethvert Krav om højere Priser paa de vigtigste Livsfornödenheder maatte afvises. Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen saaledes, at han her var saa nogenlunde enig med mig, hvorimod det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby stærkt gik ind for Mejerifolkenes Strejke for at opnaa en højere Betaling for den Mælk, de leverer til Byerne. Det ærede Medlem mente ikke, man kunde tale om Strejke i denne Forbindelse — man maatte hellere sige, at de viste Samfundshensyn ved at levere Suppleringsmælk til Byerne. Om man kalder det Strejke eller Samfundshensyn, er for mig i den Forbindelse ligegyldigt, men det er beklageligt, synes jeg, at dette „Samfundshensyn“ ikke viste sig, før man betalte en højere Pris for Mælken, thi det bidrager ikke til at holde Prisniveauet nede.

I min Tale berørte jeg ogsaa Spørgsmaalet om Landbrugets Arbejdskraft, Indvandringen til Byerne samt Boligsørgsmaalet i By- og Landkommunerne. Jeg gjorde opmærksom paa, at der i Rigsdagen havde været Enighed om Lovene vedrørende Landbrugets Arbejdskraft, ogsaa hvor det gjaldt om at begrænse Arbejdernes Erhvervsfrihed. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen havde over for dette ingen Bemærkninger at fremføre. Det blev overladt til det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby, der udtalte, at Landbruget kun kunde benytte den løse Arbejdskraft ved Roearbejdet og Høstarbejdet. Saa vidt jeg har kunnet undersøge Forholdene, vil det sige, at Landbruget kræver en Reserve, der kun kan erholde ca. 3 Maaneders Arbejde, fordelt paa 4—5 Perioder i Sommerhalvaaret. De øvrige 9 Maane-